

AdventInfo

A Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2017. szeptember 30.

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Diplomaosztó és évnyitó az Adventista Teológiai Főiskolán

Az Adventista Teológiai Főiskola fennállása óta összevonva tartja diplomaosztó és tanévnyitó istentiszteleteit. A 2016/2017-es tanévben 11 hallgató fejezte be tanulmányait, és vette át záróvizsga bizonyítványát. Azok, szám szerint 5 fő, akik érvényes nyelvvizsga bizonyítvánnyal rendelkeznek, BA végzettséget igazoló oklevelet is kaptak. A végzős hallgatók helyére 17 új hallgatót vettünk fel, így a tanévet – a felsőbb évfolyamokkal együtt – hatvan hallgató kezdte meg. Ezek az adatok így kissé száraznak tűnnek, de minden szám mögött egy-egy ember húzódik meg, aki családtagjaival együtt komoly áldozatot hoz azért, hogy megismerhesse a szent tudományt, az Istenről és az Ő Igéjéről szóló tanítást.

A kinevezés nem csupán azért jelentőségeltjes, mert a közélet szereplői is számon tartják az intézményben folyó oktatást és tudományos munkát, hanem azért is, mert az Adventista Teológiai Főiskola ebben az évben kapta meg az Oktatási Hivataltól az engedélyt, hogy immár egyetemi szintű (MA) oktatást folytasson a teológiai tudományok területén.

Az Adventista Teológiai Főiskola rektora évnyitó beszédében ezt a minőségi változást nevezte az oktató és nevelő szolgálatok legjelentősebb eredményének, és az előttünk álló legkiemelkedőbb feladatnak. Elmondta, hogy az intézmény csak akkor felelhet meg az egyetemi képzés kihívásainak, ha fejlődik mind akadémiai eszköztárában (tankönyvek, könyvtár,

re mentek, hogy ott szerezzenek egyetemi diplomát. A 2018/2019-es tanévtől kezdve azonban már saját intézményünkben tudjuk biztosítani az egyetemi diploma megszerzésének lehetőségét.

Természetesen nemcsak lelkészeket várunk, hanem mindenkit, aki korábban nálunk tanult (eddig csaknem 300 diplomát adtunk ki), és – miután különbözőzeti vizsgát tettek – azokat is szeretettel várjuk, akik más főiskolákon szereztek meg a szükséges alapképzést. Ezzel megnyílik az út ahhoz is, hogy azok is magas szinten művelhessék a teológiát, akik hitoktatóként, szociális munkásként vagy bármely más területen szeretnének szolgálni az Úrnak és az embereknek. Munkatársaink már dolgoznak azon, hogy meghirdethessük az első felvételi vizsgákat, ezért minden érdeklődőt arra biztatunk, hogy látogassa meg az intézmény honlapját, és tájékozódjon a felvétel idejéről, lehetőségeiről.

Hálásak vagyunk az Úrnak az új lehetőségekért, és arra kérünk benneteket, imádkozzatok az Adventista Teológiai Főiskoláért, hogy ebben az intézményben minél többen készülhessenek fel arra, hogy szavaik és életplédájuk által hirdessék Isten utolsó kegyelmi üzenetét.

*Prof. Dr. Szilvási József
rektor*

A főiskola tanári kara és a friss diplomások

FOTÓK: FARAGÓ TIBOR/ATF

A diplomaosztó kedves eseménye volt, amikor Ócsai Tamás, a Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniójának elnöke átadta az intézmény rektorának és rektor helyettesének azt az Áder János által aláírt okmányt, melyben a köztársasági elnök mindkettőjüket egyetemi tanárrá nevezte ki. Ez azt jelenti, hogy nemcsak a hallgatók, hanem a tanárok is tanulnak ebben az intézményben.

elektronikus adatbázisok), mind infrastruktúrájában.

A Hetednap Adventista Egyház Transzeurópai Divíziója célként fogalmazta meg, hogy a divízióhoz tartozó országok területén olyan lelkészek dolgozzanak, akik egyetemi végzettséggel rendelkeznek. Ezt a célt eddig csak azok tudták teljesíteni, akik más egyházak teológiai intézeteiben tanultak vagy külföld-

Keresztségi istentisztelet Orosházán

Az Orosházi Gyülekezet tagjai 2017. június 10-én lélekben felemelő esemény tanúi lehettek. Dombi Sándor, Farkas Alexandra, Farkas Richárd szövetséget kötött az Úrral, Unatyinszki Ilona pedig megerősítette hitvallását az Úr iránti hűségét illetően.

A keresztségi istentiszteleten az Igét gyülekezetünk lelkésze, Bicskei Róbert hirdette, és a csodálatos alkalmat gyönyörű vers-, kórus-, valamint hangszeres szolgálatok tették még ünnepélyesebbé.

Az igei gondolatok ApCsel 3:1–8 versein alapultak. Péter „*az ő anyjának méhétől fogva sánta embernek*” a hön áhított alamizsna helyett sokkal értékeesebbet adott – bemutatta számára az élő Jézust. A sánta ember felismerte, hogy Jézus valóban létezik, eddigi nyomorúságos élete Krisztus által nyert igazi értelmet.

Hasonló történt keresztelezőinkkel is: ők is felismerték, életükre Jézusnál

van a végső megoldás. Bölcsen döntöttek. Aki Jézust választja, minden az övé, aki Jézussal köt szövetséget, kősziklára épít.

Unatyinszki Ilona, aki hosszú ideje Istent kereső, korábbi elköteleződését az Úrral most keresztségi hitvallásával erősítette meg. Végre rátalált a tiszta igazságra.

Farkas Alexandra és Farkas Richárd Isten ígértét teljesítették be. A testvérpár kilencgyermekes édesanyja a 2017. január 1-jén Ézs 54:13 ígértét kapta: „*És minden fiad az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiad békessége.*” Alexandra és Richárd már két korábban megkeresztelkedett testvérrel járhat Jézus nyomában.

Dombi Sándor, aki régóta készült a keresztségre, egyre keményebb próbákkal

kellett és kell, hogy szembenézzen. Szövetségkötése alkalmából gyönyörű igehely erősíti őt is.

A lelkész a megkereszteltek a szövetség útján Róm 13:14 versével indította el: „*Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust*”; hangsúlyozva, hogy a szövetségkötés csak a kezdet, a Krisztushoz kötődő hűség próbája a naponkénti tettekben, a naponkénti cselekedetekben nyilvánul majd meg.

S. A.

Keresztség Zuglóban

Felavattuk Zugló keresztelezőmedencéjét! A Budapest-Zuglói Gyülekezet nagy örömmel gyűlt össze saját, felújított kápolnájában szeptember 2-án, ahol most először tarthattunk keresztségi istentiszteletet. Váradi Kitti és Hollósi Gergő döntöttek úgy, hogy szeretnék életüket Istennek átadni és megkeresztelkedni. Dr. Ósz-Farkas Ernő, a Zuglói Gyülekezet lelkésze nagy örömmel tett eleget ennek a kérésnek, annál is inkább, mivel a fiatalok nemcsak, hogy fehér ruhába, de egy héttel később menyegzői ruhába is öltöznek. Megható pillanatoknak lehettünk tanúi, amint egymás mellett léptek a vízbe, hogy elkötelezzék magukat Isten mellett.

Velük együtt ünnepelt a gyülekezet, a rokonok, barátok, ismerősök és az egész menny. Azt hiszem, azon a napon mindannyiunk szívébe bevésődött az ő istenél-ményük, amely letörölhetetlenül sugárzott az arcukról. Kívánjuk, hogy a jó Isten áldása kísérje egész életüket és vezesse őket azon az úton, amelyet számukra kijelölt! S így, immár velük együtt várhatjuk az Úr eljövételét, hogy részt vehessünk a világ-egyetem legnagyobb örömmünnepén.

(M&G)

Meghívás biblikus konferenciára

A Római levél értelmezése az ortodox teológiában, a reneszánszban, a reformáció korában és a mai bibliatudományban címmel rendezték meg a 28. Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferenciát augusztus 28. és 30. között.

Egyházunkat ezúttal Kormos Erik (lásd a képen jobbra) képviselte, aki Pál apostol újszövetségi iratainak magyarázata és a farizeusok írásértelmezése között mutatott ki párhuzamot.

A konferencián több, neves külföldi előadó tartott érdekes előadást angol, német és magyar nyelven. Nem ritka, hogy a külföldiek magyarul a belföldiek pedig – a nemzetköziséget hangsúlyozva – angol vagy német nyelven tartották előadásukat.

Minden előadás szerkesztett változata egy konferenciakötetben fog megjelenni 2018-ban, a következő konferencia idejére.

Hála Istennek ezért a nagyszerű lehetőségért!

-s -k

A Vizsolyi Biblia faksimile kiadásának ünnepélyes átadása Pécelen

Szellősi Ferenc (jobbról) Pécel polgármestere és Kovács Ernő (balról)

Pécelen az augusztus 20-i városi ünnepségen az államalapításra való emlékezés és az új kenyér mellett egy harmadik esemény is okot adott az ünnepségre. Ez alkalommal adták át a városnak a reformáció 500. évfordulója alkalmából kiadott városi Bibliát.

Kovács Ernő könyvkötő testvér 10 éve foglalkozik bibliakötéssel, -restaurálással Pécelen. Számos templomnak, városnak és egyéni embernek készített már Bibliát. Nagy megtiszteltetés volt számára, hogy most Pécel városának készíthetett Bibliát a reformáció 500. évfordulója alkalmából.

A most átadott péceli címeres Biblia különlegessége, hogy ún. faksimile kiadás, azaz a kinyomtatott szöveg pontos mása az 1590-ben kinyomtatott Vizsolyi Bibliának. Vizsoly a mai napig nevezetes arról, hogy itt látott napvilágot nyomtatott formában az első teljes magyar nyelvű Biblia. A fordítást irányító gönci lelki-

pásztorról, Károlyi (Károli) Gáspárról Károlyi Bibliának is nevezik.

Ebben a kiadásban benne vannak az ún. apokrif szövegek is. További különlegesség, hogy a Biblia mérete is igen monumentális, olyanira, hogy az Ó- és Újszövetség külön kötetben fért csak el.

A reformáció egyik nagy vívmánya: a Biblia mindenki számára érthetővé és hozzáférhetővé lett.

Így Pécel Város lakossága örömmel tudhatja magáénak ezt a kivételes bibliakiadást, melyet hamarosan az arra méltó helyen lehet majd megtekinteni.

(gabriel's)

A Biblia egy részlete

Könyvevangélista és Glow-missziós Tábor

2017. június 21–25. között a Balatonlellei Adventista Konferenciai Központ adott helyet a Könyvevangélista Tábornak. Mintegy másfél évtizede annak, hogy a könyvevangélista szolgálat a megváltozott külső lehetőségek és belső okok miatt szünetelt. Gyurkó János testvérünk, az országos könyvevangélista-vezető kezdeményezésére fogott össze az Advent Kiadó és a Glow-misszió, hogy egy olyan helyen indítsunk el missziómunkát, ahol a gyülekezet örömmel fogadja és bizonyosan folytathatja. Így esett a választás Siófokra.

A Siófoki Gyülekezet Egészségexpó szervezésével készítette fel a várost a könyvevangélista szolgálat befogadására. Mint arról testvéreink beszámoltak, sok meghívó és szórólap talált gazdára még a könyvevangélisták és a Glow-misszió munkásainak megérkezése előtt. Isten egészen különlegesen irányította az eseményeket és indította a technikai lebonyolításba segítő testvéreket. Mind a szórólapok és a meghívók idejében való megérkezése, mind a könyvadás lehetősége, de a zárókoncert helyszínénél a Siófoki Önkormányzat részéről kijelölt Fő

téri esemény is egy-egy csoda volt számunkra. Térkép alapján osztottuk fel a város bejárható utcáit, tereit, miközben a Hajóállomás legforgalmasabb részén állíthattuk fel a könyves

Ballai Lóránd testvérünk

standunkat. Ennek a helynek az érdekessége volt, hogy noha nagyon forgalmas helyen kaptunk könyvadásra területet, a hajóra igyekvő emberekkel utazó gyerekek érdeklődése volt a nagyobb a könyveink iránt. Közben azért kialakultak nagyon mély, komoly beszélgetések több értékes emberrel.

A csapat egy része „bevetés” előtt

A Glow-füzetekből több mint 10 000 db talált gazdára. A nyár nagyon forró volt, és ezen a héten is 30 °C feletti hőmérséklet mértek. A csapat (huszonhárom lelkes testvér, köztük gyerekek is) azonban nem hátrált meg. Lettünk volna többen is, csak sajnos a kora nyári időpont miatt a Glow-misszió mellett elkötelezett fiatal főiskolás, egyetemista testvéreink még javában a vizsgák idejét élték.

Hosszú, de érdekes élménybeszámoló lehetne összeállítani a rendkívüli beszélgetésekből, amelyek szintén a Gondviselő jelenlétét mutatták. Egyet emelnék ki: A záróhangversenyre egy épp csak csoszogni tudó, félig vak, idős hölgy is eljött (a legmelegebb nap volt, 36 °C volt árnyékban!). Amikor a könyvevangélista vezető kedvesen megszólította, elmondta, meny-

nyire boldoggá tette a meghívó, mert azt olvasta: a Nágocsi Gyülekezet és a Ráckevői Gyülekezet összevont kórusa énekel. Ő Nágocson élt, amíg beteg nem lett, de aztán be kellett költöznie Siófokra. Így elszakadt azoktól az adventistáktól, akik neki olyan sokat segítettek, név szerint megemlítette Kiss Szilveszter testvért. Amikor Gyurkó János testvér rámutatott a kórusban éneklő Szilveszterre, és elmondta, hogy ő most Nágocs polgármestere, a néni nem tudta a könnyeit visszatartani. A végén pedig egy meghitt beszélgetés következett a két fél között.

Ám nemcsak idős emberek voltak nyitottak, hanem több fiatal is szívesen beszélgetett munkatársainkkal.

Hálásan emlékezünk meg a két gyülekezet énekkaráról, az Advent Rézfúvósokról, akik igen messziről jöttek el, hogy a szolgálatukkal segítsék a könyv- és glow-missziót. Molnár Miklós testvérünk mondta el az összekötő szöveget és mutatta be egyházunkat a téren több hullám-

ban megálló mintegy 200-300 érdeklődőnek. Szeretnénk kifejezni köszönetünket két, külföldről érkezett testvérünknek: Balla Loránd testvérnek a Hetednap Adventista Egyház Román Uniója könyvkiadásért felelős vezetőjének, aki a képzést, az áhítatokat és a szombati prédikációt tartotta, emellett a neki osztott párral járta a várost hét közben. Stefán Mede testvér pedig a Csehszlovák Unió szlovák területéről volt jelen, aki a Szlovákiában élő körülbelül 700 000 magyar nemzetiségű lakosság körében az egyetlen magyar nyelvű könyvmiszionárius. Kissné Benkő Tündének és a Siófoki Gyülekezetnek a városért végzett lelkes munkája bizonyosan kedves az Úr előtt. Nekik nagyon

sok köszönhető: a helyszínek lekötése, tárgyalás a város vezetőivel, és egy nagyon kedves vendégfogadás a szombati koncert végeztével. A szombati eseményt is megnézhetik kedves Testvéreink az Adventvideo.hu-n. Kívánjuk, hogy Isten áldja meg gazdagon a folytatást!

az Advent Kiadó munkatársai

Cserkészvezetők tábora Norvégiában

Az északi sarkkörön túl, Norvégia egyik legészakibb területén fekvő Tromsø környékén tartotta a Transzeurópai Divízió a hatodik Master Guide táborát június 23–25. között, ott, ahol a nap nyáron három hónapig nem megy le.

180 cserkészvezető gyűlt össze a Norvég Unió havas hegyesúcsokkal és fjordokkal szegélyezett telkén a házigazda országából, Hollandiából, Dániából, Lettországból, Litvániából, Lengyelországból, Szlovéniából, Oroszországból, az Egyesült Királyságból és hazánkból. Magyarországot Kassai Csabával, Szabó Józseffel és Rajki Jánossal együtt képviseltük a nemzetközi találkozón a Magyar

Unió Ifjúsági Osztálya és a Felfedezések Alapítvány jóvoltából.

Nagy, kályhával fűthető sátrakban aludtak a táborozók, akiket vegyes összetételű őrökbe szerveztek. A tagok a programok során lehetőséget kaptak arra, hogy tanuljanak egymástól. Így érdeklődést felkeltő tanítási módszereket, játékokat, vezetési tanácsokat és lelki programok ötleteit osztottuk meg egymással. Egyedi lehetőségünk nyílt az „Éjféle nap próba” letételére is, ahol 00.52 perckor megnézhetjük a nap legelső állását. A tábor fő témája alkalomhoz illő módon a világosság volt, melyről János evangéliumának 1. fejezetében is olvashatunk.

Az előadók között ott volt a Generálkonferencia Pathfinder (cserkész) vezetője, Jonatán Tejel, aki a vezetés bibliai alapjairól is tartott szekciót. Az igei útmutatás mellett új kapcsolatokra tehetünk szert, ami a magyar cserkészet szempontjából elősegíti a nemzetközi együttműködést, így a divízióból más országokkal szorosabban együtt tudunk majd működni, egymás országaiban tett látogatásokkal és akár közös táborozásokkal is.

Köszönetet mondunk a támogatóskért!

Zarka Dávid

Soli Deo Gloria Egyházzenei tábor Bózsván

Különleges alkalom volt egyházunk zenei életében a július 30. és augusztus 9. közötti időszak, amikor immáron másodjára sikerült megszervezni egyházunk zenei táborát. Kezdetben a résztvevők száma körülbelül 40 fő volt, de a tábor végére mintegy 170-en dicsőítettük Istent.

Az énekkar és a zenekar munkájába számos zenebarát is bekapcsolódott: műkedvelő amatőrök, zenét tanuló diákok és hivatásos zenészek is. A családdal érkező táborozók közül a gyerekek is rendszeres résztvevői a tábor végén megtartott koncerteknek. Az idén is énekeltek a kórusban egy műsorszám erejéig. Említésre méltó, hogy nagy létszámban voltak jelen olyan zenészek is, akik nem egyházunk tagjai, így táborunk egy nagyszerű misziós lehetőségnek is tekinthető.

A cél egy komolyabb, nagyobb szabású egyházzenei mű megszólaltatása volt. A tábor fő műve Mendelssohn: Il-lés oratóriumának egy keresztmetszete volt, melyet nagy örömünkre Gál Tamás, Liszt-díjas érdemes művész dirigált. Az említett oratórium mellett még három kórusmű hangzott el zenekari kísérettel, egy zenekari mű, valamint egy szólóéneke. Táborunkban működött fúvószenekar is, melyben ugyancsak részt vettek a legkiseb-ebbek is.

A tábor végén két koncertet tartottunk. Az elsőt Sátoraljaújhelyen, ahol mintegy 100-an voltak jelen. A helyi televízió felvette az egész koncertet, és műsorra tűzte, valamint lehetőség volt kamerájuk előtt arra, hogy néhány gondolat erejéig bemutassuk a tábor szakmai programját. A

második hangversenyt Gödöllőn sikerült megszervezni, a Gödöllői Királyi Kastély lovardájában (*lásd a főtón*). Az elhelyezett 400 szék közül valamennyi megtelt. A fő művet mindkét alkalommal igei gondolatokkal vezettük fel. Ezt a szolgálatot

Kormos Erik, a Sátoraljaújhelyi Gyülekezet lelkipásztora, valamint Ócsai Tamás unióelnök testvér látta el.

A koncertek műsora és a tábori áhítatok témái is kapcsolódtak a reformáció 500. évfordulójához. A tábor reggeli előadásainak címe: Sola Scriptura, Sola Gratia, Sola Christus, Sola Fide, Soli Deo Gloria.

A hangversenyek nyitó kórusműve pedig Johann Sebastian Bach: Erős vár a mi Istenünk volt, a 80. Reformáció kantá-

ta záró korálja, melyben gyermekeink is énekeltek, valamint a szimfonikus zenekar előadásában Felix Mendelssohn: Reformáció szimfónia 4. tételéből hangzott el az a részlet, mely az ismert koráldallamot idézte fel.

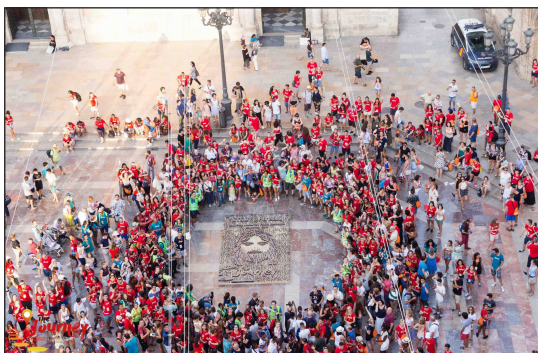
Nem felejtkeztünk el a jótékonyaságról sem. Az ADRA és a helyi gyülekezetek közreműködésével mindkét városban a helyi mentőállomás javára történt gyűjtés. Sátoraljaújhelyen 156 000 Ft, Gödöllőn pedig 609 000 Ft gyűlt össze.

Egy ilyen alkalom csak a jó Isten segítségével és sok ember összehangolt, áldozatos munkája során jöhet létre. Így Isten iránti hálám mellett köszönettel tartozom mindazoknak a testvéreknek, akik valamilyen formában azon munkálkodtak, hogy ez a több mint 20 éves múlttal rendelkező érték megmaradjon és tovább fejlődjön.

*Pörneki Attila
zenei vezető*

Európai Adventista Ifjúsági Konferencia Valenciában

Közel 270 hazai fiatal vett részt idén a négyévente megrendezésre kerülő Európai Adventista Ifjúsági Konferencián, melyre Spanyolországban, Valenciában

került sor augusztus 1-től 5-ig, összesen több mint 4000 fiatal részvétele mellett.

A magyar delegáció jó része, 220 fiatal három autóbusszal indult útnak július 30-án. Azonnal nagyon jó közösségi hangulat alakult ki. A hosszán együtt töltött idő úgy összekovácsolta az egy buszon utazókat, mint még talán soha semmi. Együtt éneklés, jó beszélgetések, imádkozás, filmnézés, és rengeteg nevetés volt a program. A kongresszus alap gondolata az „utazás” volt. Hogyan érdemes az élet nevű utazást megten-

ni? Mikre figyeljünk oda? Miket tartsunk szem előtt, ahogy napjainkat éljük? Ezekre a kérdésekre próbáltak többen is válaszolni.

A reggeli áhítatokat különböző kisebb előadások követték. Délutánonként a fiatalok több program közül is választhattak. Volt lehetőség közös testmozgásra, ahol bárki kipróbálhatta magát többféle sportágban is. Mások kihasználták az időt a város felfedezésére, vagy lementek a tengerpartra. A magyar fiataloknak az utóbbiakra volt lehetőségük szervezett módon is. Megint mások missziót végeztek a környéken lakó emberekért, és voltak, akik Jeffrey Rosario és Ty Gibson előadásában érdekes és mély témákról tanultak. A

délutáni kikapcsolódás után a napot Sam Leonornak, az ifjúsági találkozó főelőadójának áhítata zárta, aki nyílt és őszinte kifejezőmódjával olyan közel hozta Isten jelenlétét, hogy mindenki feltöltődött szeretettel és jókedvvel.

A csütörtök délután volt talán az egyik legemlékezetesebb, amikor Valencia egyik főterén a város előtt bemutatásra került egy szögekből készült mozaik arckép Jézus Krisztusról, amellyel sikerült Guinness-rekordot is felállítani.

Nehéz volt a sok jó tapasztalat és lelki élmény után újra buszra szállni, hátrahagyva azt a helyet, ami máris annyira szívünkhöz nőtt. Azonban az első néhány csendes óra után a busz újra hangos volt a konferencián kötött új barátságoktól, élménybeszámolóktól és énekléstől. A hazafelé utat még színesebbé tette az olaszországi Garda-tó egyik leggyönyörűbb kisvárosában, Sirmionében előlött

néhány óra. Mindannyiunk számára feledhetetlen élmény maradt a kis város hangulatos főutcája, az óriási olasz fagyfalt, nem beszélve a kis település központjában található pizzázóról, amit percek alatt megtöltött a magyar delegáció. A nap végéhez közeledve, tudtuk, hogy már csak pár óra választ el a magyar határtól, ami azt jelentette, hogy hamarosan el kell búcsúznia a csapatnak. Éreztük, hogy ez elég nehéz lesz, hiszen még jobb közösséggé kívácsolódtunk a hazaút során.

Hála Istennek, hogy gondoskodott egy ilyen nagyszerű alkalomról, amely-

nek köszönhetően lelkileg új étellel teli fiatalok lephetik el a magyarországi adventista gyülekezeteket!

Henter Zsombor

Ifi tábor Bózsván

Idén voltam először az Ifi táborban, melyet július 2–9. között rendeztek Bózsván. Amikor megérkeztem, rögtön megfogott a környék szépsége. Arra gondoltam, hogy Bózsva a lehető legalkalmasabb hely arra, hogy Istennel egy kis időt tölthessek ebben a táborban. A tábor egyszerűsége számomra igazán otthonossá tette a helyszínt.

Az ifi tábor egy olyan fiataloknak szóló tábor, ahol lehetetlen unatkozni. Én

úgy mentem oda, hogy csak néhány ismerősöm volt ott, mégis szinte esélyem nem volt rá, hogy egyedül érezzem magam, vagy ne ismerjek meg új embereket. Mindig volt valami szuper program.

Délelőttönként nagyszerű áhítaton vehettünk részt, majd az áhítat után mindenkinek volt lehetősége kiválasztani egy-egy témát, így csoportos beszélgetések alakultak ki. Nekem ez volt a kedvenc programom, mivel családias légkörben jöttek létre őszinte beszélgetések.

Délutánonként a szervezők izgalmas programokkal kedveskedtek nekünk, mint

például várlátogatás, sport délután, kisebb-nagyobb túrák, izgalmas vetélkedő a faluban. Úgy gondolom, sportkedvelő ember vagyok, de az ifi tábor sport délutánja számomra is meglepetés volt. Igazán vicces játékokat próbálhattam ki. Csak hogy felkeltsem az érdeklődést, elárulom a játékok nevét: frizbi-foci, alibaba, kézi-foci, bakancsos bika, de ha valaki igazán kíváncsi, az jöjjön el és próbálja ki őket! Nem fog csalódní.

Esténként újra összegyűltünk a nagysátorban, összegeztük a napot, és végignéztük a nap folyamán készült fotósorozatot. Ezután a saját csoportunkhoz mentünk, ott vagy beszélgetés alakult ki, vagy szuper játékokat játszottunk. Volt olyan este, hogy külső helyszínen töltöttük ezt az időt.

Azt gondolom, jól tettem, hogy részt vettem ebben a táborban. Új barátságokkal és nagyszerű élményekkel, emlékekkel lettem gazdagabb. Biztos, hogy jövőre is megyek!

Kiss Laura

Egy rendes adventista lány nem jár fesztiválra... – Vagy mégis?!

LelkiFröccs a Campuson

Egy rendes adventista lány nem jár fesztiválra. Egy rendes adventista lány még büszke is erre! – Így gondolkoztam még néhány éve. De ma már arra vagyok büszke, hogy immár második éve a nyaram egyik meghatározó eseménye a debreceni Campus fesztivál, ahol LelkiFröccs sá-

runkkal az ott bulizó fiatalok, kisgyerekes anyukák és tinik, középkorúak vagy nagypapák tizezeit érjük el.

Az idei jubileumi Campus volt (július 19–23.). 105 000 látogató fordult meg a fesztiválon, és ezt mi is éreztük: tavalyhoz képest mindent nagyobbra terveztünk

– összesen 27 önkéntessel mentünk ki, kétszer akkora sátorral, rengeteg színes programmal, és érezhető volt a ránk nehezedő nyomás is. Mindennap közös áhítattal és közös imával kezdtünk.

A látogatók folyamatosan áramlottak. Délutántól naplemente körülíleg gyakran sorban álltak, hogy pl. kapjanak egy csillámtejkót vagy színes tincset a hajukba, húzhasanak egy napi idézetet, vagy kérjenek egy lájk jelet a karjukra, beszélgessenek a kint feszítő fegyvertelen katonával, és felírják az üzenőfalunkra, hogy szerintük mi az élet értelme... (a deriválás, a Trónok harca és a macskája),

de sokan már ilyenkor is leültek velünk beszélgetni. Érezhető volt rajtuk, hogy mintha hiányoltak volna valamit abban a hatalmas forgatagban. Egy kis pihenést. Békét. Egy helyet, ahol meghallgatják őket. Mi jelentettük nekik a béke szigetét, ahogy egyikük megfogalmazta.

És éjjel még többen jöttek, hogy rövidebb-hosszabb időre leüljenek a párnákra, sokszor otthagyták a sörüket is, mert jobban ízlett nekik a gyümölcsteánk. És beszélgettek. Jöttek újra és újra. Ismerőseinkké váltak, és már szinte hiányoltam, ha egyikük-másikuk nem ugrott be hozzánk aznap.

Mi a fesztivál egyik kis oldalösvénye mellett sátraztunk a rockaréna folyamatos hangorkánjától kísérve. De ezen a keskeny ösvényen mégis ezek haladtak el, és közülük több mint ezer látogatóval kerültünk kapcsolatba, akik letértek a széles útról, gyakran csak azért, mert az adventistákat keresték. Egy fesztiválon. Ugye, milyen csodálatos?

Fent: Szerdai csapatunk bevetésre készen!

Jobbra: Üzenőfalunk

Megéri kint lenni! Elmenni az emberek közé, ahogy Jézus tette, hogy ott legyél, ahol ők vannak, és elnyerd a barátságukat. Mi ezt tesszük. Rengeteg tapasztalatot szereztünk. Hálásak vagyunk

neki ezért a lehetőségért, és ha megsegít, jövőre is kimegyünk a LelkiFröccs sátorral a debreceni Campus fesztiválra!

Czinkota Orsolya

Lelki Betérő 2017

Egy biztos pont a Szigeten

Nincs is jobb, mint részt venni valaki olyannak a születésnapján, akit fontosnak tartunk. Hát még akkor, amikor a születésnap mérföldkövet is jelent! A Hetednap Adventista Egyház fiatal önkéntesei is megmutatták, mennyire fontos számukra mindenki, aki részt vesz az idén 25 éves Sziget Fesztiválon, és immár 22. alkalommal állították fel Lelki Betérő sátrukat, hogy a járó-kelők – vagy a fesztivál nyelvén szólva a szigetlakók – között forogva minél többek életébe vihessenek egy kicsit az isteni szeretetből, egy pohár tea formájában.

Napközben játékos feladatokkal, kreatív, gondolkodtató foglalkozásokkal vártuk a sátrunk felé járókat, este pedig kivilágítva megnyitottunk a nagyközönség előtt. Idén is az utóbbi évek átlagá-

nak megfelelő, sőt annál valamivel nagyobb létszámú látogatót tudhattunk magunkénak a Lelki Betérőben, hiszen egy hét alatt több, mint 1300 Szigetlakó tért be hozzánk egy teára és beszélgetésre. Ezek alatt a beszélgetések alatt szóba kerültek hittel, világnézettel kapcsolatos kérdések, a vendégek életében tapasztalt problémák, vagy komoly életviteli kérdések, de gyakran jöttek be fiatalok ismerkedési céllal is. A hét folyamán több, mint 700 liter forró tea fogyott, melynek minden cseppje ezeket a nagyszerű beszélgetéseket fűtötte.

A jó Isten minden alkalommal új szigetlakókat vezet elénk azért, hogy rajtunk keresztül fényt vihessen az életükbe, még ha csak egy pohár tea képében is.

Ha valahol találkozol egy olyan fiatalal, aki részt vett ebben a szolgálatban, kérdezz tőle bátran, veregsd meg a vállát és imádkozz érte, hiszen hatalmas munkát végez!

Ha szeretnél néhány bátorító szóban üzenni a Lelki Betérő önkénteseinek, vagy kérdéseid vannak a programmal kapcsolatban, elérsz

bennünket a lel kibetero@adventista.hu e-mail címen, ezen kívül fényképeinket és történeteinket megtalálhatod Facebookon, Twitteren és Instagramon is.

-lián

Gyere el te is a
„Ki a sótartóból!”
 konferenciára
 október 28-án Debrecenbe!
 Regisztráció és
 bővebb információ a
www.kiasotartobol.adventista.hu
 weblapon.
 Tiszavidéki Egyházterület

Gólyaelosztó

Idén második alkalommal adott otthont a Terézvárosi Gyülekezet a programnak, melyet szeptember 16-án rendeztek. A cél most is az volt, hogy azok a fiatalok, akik idén kezdték meg egyetemi és főiskolai tanulmányaikat a fővárosban, kicsit megismerhessék a helyi gyülekezeteket, így könnyebben megtalálják a helyüket.

A Terézvárosi Gyülekezet vegyes kara – fiatalokkal kiegészülve, egy trombitaszóló és a gyülekezet férfikara segítette az áhítatot.

Az Igét Palotás Kristóf, az Ifjúsági Osztály vezetője hirdette, először a gyerekekhez szólva, közöttük ülve. A talentumok példázatából kiemelte, hogy mindenki kapott olyan sajátos tehetséget, képességeket, amivel senki más nem rendelkezik. Istennek és a világnak pedig szüksége van ezekre, hogy ezeket használva áldássá válhassunk.

Ezután következett a gyülekezetek a bemutatkozása, kezdve a házigazdával, folytatva a kaposztásmegyeri, a kistarcsai, a Práter utcai (B), a Szűret utcai (újbudai), az óbudai testvérekkel, majd a zuglóiakkal bezárva. Mindannyian színvonalas előadásokkal, színes fotókkal készültek.

Bemutatták állandó hétköznapi és hétvégi alkalmait: ifjúsági szombatok, beszélgető-, biblia- és imakörök, közös szombatkezdés, filmklub, bibliadráma és önismeret stb. Emellett bepillanthattunk

egy-egy kirándulás emlékeibe is, melyek-nek mindenhol fontos közösségformáló és -erősítő szerepük van, ezért rendszeresen szervezik őket.

A Vándor magazint („Fiataloktól Fiataloknak”) is megismerhettük kicsit ala-

posabban, sőt bátorító ígéret tartalmazó könyvjelzőt is kaptunk ajándékba. Az 5. szám kiadása folyamatban van, hamarosan megtalálható lesz a gyülekezeti könyv- és traktátkezelőknél. Megrendelni ugyanitt lehet, az újság honlapján, facebook oldalán keresztül, valamint az Advent Kiadótól.

A Keddi Ifi helyszíne szintén Terézváros, de több gyülekezet ifjúsága tevékenykedik benne aktívan, és örömmel veszik az újabb segítőköt. Minden kedden összegyűlnek, kéthetente előadásra, egyébként pedig „klub keddek” tartanak bibliai-, ön- és csoportismereti játékokkal, beszélgetésekkel.

Összességében elmondhatjuk, hogy valamennyi gyülekezet tárt karokkal és számos programmal várja a fiatalokat.

Ha készek vagyunk átadni az Úrnak azt, amivel rendelkezünk, akkor Ő csodát tud tenni az életünkben, és rajtunk keresztül másokra is kiáraszthatja áldásait. Isten számára mindenki fontos, mindenkinek helye van, és szükség van minden egyes talentumra. Isten csodát akar tenni abból és azzal, amivel Te rendelkezel. Hát ne tévovázz, add át neki, hogy megtörténhessen a csoda, és Jézus mielőbb visszatérhessen értünk!

óbk

HANGYABOLY

– cserkészvezetők találkozója

Az adventista cserkészvezetők fóruma, a Hangyaboly 2017. szeptember 1–3. között került megrendezésre Budapest III. kerületében, a BiPi Villában. A most már hagyományos módon, ősszel megrendezésre kerülő találkozón több mint 30 aktív cserkészvezető vett részt.

A rendezvény péntek este teaházzal kezdődött, amelyen a jelenlévők tea és gyeretyafény mellett a cserkészlet céljáról beszélgettek kis csoportokban.

Énekléssel indult a szombati program, ráhangolva a közösséget Palotás Kristóf országos adventista ifjúságvezető előadására, amely a keresztről mint a kereszténység egyetemes jelképéről szólt, ami az évszázadok folyamán Jézus Krisztus megváltó szenvedésének és az Atya Isten végtelen szeretetének jelképévé vált.

Ócsai Tamás a Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniójának elnöke – aki maga is cserkész segéd tiszt –, részt vett a

rendezvényen, amelyen előadást tartott a tiszteletről mint fogalomról, annak megnyilvánulásairól a keresztény ember életében, illetve arról, hogy cserkészekként hogyan viszonyuljunk olyan jelképekhez, mint pl. a magyar zászló.

A délután programja Faragó Tibor könyvtáros, óraadó tanár előadásával kezdődött, amelynek keretében a Magyar Himnusz elemzésével, irodalomtörténeti jelentőségével foglalkozott, valamint azzal, hogyan értelmezhetjük annak gondolatait, üzenetét.

A nap további részében még beszámoló hangzottak el az elmúlt 2016/2017-es cserkészévben elvégzett munkákról, eseményekről. A közelmúlt értékelése

után lehetőség adódott arra is, hogy a Magyar Cserkészszövetség jelenlévő elnökségi tagjaihoz – Póto Judit országos elnökhöz és Ronkay János Péter országos vezetőtiszthez – aktuális kérdéseket intézzenek a cserkészvezetők. Mindketten készséggel beszéltek

a felvetődött témákról, így hasznos és jó hangulatú megbeszélésnek lehetnek részei a jelenlévők. A napot vidám hangulatú tábortűz és az azt követő „Hütte” fantázianévű program zárta.

A vasárnap délelőtti néhány óra első-sorban a jövő terveiről szólt. Több határozat is született, amelyek közül a legfontosabbak az alábbiak:

- A Magyar Cserkészszövetséggel együttműködve megvizsgáljuk egy adventista szellemiségű őrsvetőkép-

ző tábor közeljövőben történő megtartásának a lehetőségét.

- 2018 első felében az ország több adventista gyülekezetében a cserkészte-
tet népszerűsítő programokat tartunk, amelynek elsődleges célja új őrsvetők munkába állítása.
- Adventista Cserkész Nagytábort (ANT) szervezünk 2018-ban, amelyen mindhárom adventista cserkészcsapat részt vesz.
- Ott leszünk a 2019-ben Angliában

megrendezésre kerülő, a Hetednapi Adventista Egyház Transzeurópai Divíziója által szervezésre kerülő Pathfinder Camporee-n.

Istenbe vetett bizalommal tekintünk a következő évek terveire, kérjük az Ő áldását a cserkészek munkájára!

*Rácz Sándor Béla
cserkész segédtiszt*

Cserkészportya Sárpentelén

A székesfehérvári cserkészek első önálló portyáját tartottuk meg 2017. augusztus 28. és 29. között.

Nem messze Székesfehérvártól, a Sárpentelei parkerdő mellett, egy cserkészparkban töltöttünk két napot. Huszonegy cserkész és cserkészjelölt vett részt a programon, többen, mint vártuk volna. Jó páran az utolsó napokban, sőt a portya első napján jelezték, hogy még ők is szeretnének eljönni. Néhányan az első cserkészélményeiket szerezhették meg.

A hétfői napon a sok játék – méta, számháború és frizbifoci – között a hála fontosságáról beszélgettünk, majd a tájé-

kozódásról és iránytűhasználatról tanultunk. Este pedig egy tábortűz mellett élhettük át a múlt napjait, majd sátrainkban – a bátrabbak a szabad ég alatt – tértünk nyugovóra. Kedden közös tűzrakás és főzés várt bennünket. Az elmaradhatatlan játékok mellett megtanultuk, hogy Istennél nincs lehetetlen, majd ezt egyből megtapasztalhattuk a gyakorlatban egy eltűnt bicska megtalálásán keresztül. Délután bár kifáradva, de élményekkel telve tértünk haza, várva a következő alkalmat, hogy együtt lehessünk.

Isten több formában is megmutatta hatalmát, az időnk csodás volt, az erdő festői és nem szenvedtünk hiányt semmiben. Hála legyen érte Neki!

Rajki János

Szünidei Bibliatábor Nyírturán

Mint mindig, most is nagy lelkesedéssel készültünk a július 10–15. között megrendezett táborra, melyen 23 gyermek vett részt.

Dávid és Góliát történetét vettük át témakörökre bontva a hét folyamán. Kerékgyártó János testvér nagyszerű játékos feladatlapot állított össze, amit nagy örömmel oldottunk meg a gyerekekkel közösen, és sok szép vidám éneket is tanultunk.

Minden reggel kezdéskor elénekeltük a mottóénekeinket, majd imádkoztunk, és elfogyasztottuk a tízórait. Ezt követően még több éneket énekeltünk, aztán levetítettük a bibliai történetet, amit csoportosan átbeszéltünk, majd ebédig közös játék zajlott.

Ebéd után különböző állomásokat szerveztünk, ahol a gyerekeknek feladatokat kellett megoldaniuk, amiért cserébe tallérokat kaptak, amiket pénteken levásárolhattak. A vásárban nagyon sok új, illetve használt játék, vala-

mint finomságok, sütemények, ivólevelek, müzlik várták őket, így aztán ez a nap volt a hét fénypontja, amit már előre nagyon vártak. Tartottunk még kézműves foglalkozásokat, batikoltunk, és sorjátékokat is szerveztünk. A gyerekek annyira jól

éreztek magukat, hogy sajnálták, amikor a tábornak vége lett. De a szülők is azt kérték, hogy havonta tartsunk ilyen táborot, mert örülnek, hogy a gyerekek jó helyen vannak és jól érzik magukat.

A tanultakról szombat délelőtt kocs csoportonként adtak számat, és igazán ügyesek voltak. Majd Kerékgyártó János testvér összefoglalta a heti programunk mondanivalóját.

Táborzáró alkalmunk közös ebédrel, beszélgetéssel zárult. A szülőkkel igen jó kapcsolat alakul ki évről évre, és már a gyerekek is kérték, hogy találkozzunk újból egy hétvégén.

Ezúttal is szeretném megköszönni az áldozatos munkát és segítséget Czinkota Andrásnak, Kerékgyártó Jánosnak, Czinkota Orsolyának, Cserpán Ádámnak, Enyedi Alexandrának, Szabó Zsoltmának, Szabó Zsoltnak, Kiss Róbertnének, Kopyás Mihálynének, akik megszépítették a gyerekek napjait, és köszönjük az egyházterület támogatását, mind lelki, mind anyagi vonatkozásban.

A gyerekektől úgy búcsúztunk el, hogy a jó Isten segítségével jövőre újból találkozunk.

Décei Józsefné

Szünidei Napközis Bibliatábor Érden

Hónapok óta készültünk erre a táborra. Kik lesznek a segítők? Mi legyen a téma? Milyen korosztályt szólítsunk meg? Mi

legyen a napi program? Hogyan szerkesztjük meg a meghívót? Mit adjunk ajándékba? Hogyan nézzen ki egy nap? Mit adjunk enni? Szóval kérdés az volt bőven. De minél több kérdésre találtunk választ, annál inkább belelkesült a csapat. Végül június 19–24-ig lezajlott a tábor.

Az időre nem volt panaszunk, egy biztos, hogy nem fáztunk. 30 fok alá ritkán ment a hőmérséklet. 22–26 gyerek

jött össze naponta. Reggel 7 és 16 óra között voltunk együtt. A segítők is rendszerben megérkeztek. Ennivaló, tanulnivaló, kitöltendő munkalapok és kreatív ötletek voltak bőven. A táborra a jókedv és a fegyelmezetség volt jellemző. A gyerekek tudtak felszabadultan „kikapcsolódni”, de amikor bibliai témáról volt szó, tudtak áhítattal és figyelmesen hallgatni is.

Szombaton aztán jöttek a szülők, nagyszülők és mások, hogy meghallgassák, mit tanultak a gyerekek az elmúlt héten. Tényleg nagyon ügyesek voltak. Énekeltek, verset mondtak, jelenetet adtak elő. Öröm volt hallgatni őket. Délben egy közös ebéddel zártuk a programot. Nincs mese. A gyerekek vágya parancs; azaz: ha Isten éltet, „jövőre is találkozunk!”

Gyürüszné Panni

Húszéves a Nemesvámosi Szünidei Bibliatábor

Húsz, még gombócból is sok! – Ezt is megértük. Az idén 66 táborlakóval vágunk neki a 20. Nemesvámosi Szünidei Bibliatábornak.

A hit és imádság erejét Illés, Ezékiás és Dániel történetén keresztül érthettük meg. Rövid jelenetekben „illemórát” is tartottunk, amit szintén élénk figyelemmel kísértek. Egyik szervezőnk évek óta tartó próbálkozása vált valóra, amikor meghívott vendégként ellátogatott hozzánk Farkas Bertalan, az ország legelső és eddig egyetlen úrhajósa. Az esemény kapcsán a megyei sajtó is cikket közölt a táborról.

A táborzáráskor feltettük a kérdést, hogy mi lehet a következő 20 év garanciája. Jelenlegi válaszaink:

- a szervezők át akarják (és tudják) is adni a fiatalabb generációknak a „stafétát”;

- új programok és játékok tartják fenn az érdeklődést úgy a szervezők, mit a táborlakók részéről;
- a résztvevők között ne csupán alkalmi kapcsolat legyen;

- a tábor Jézusé, mi csak a segítői vagyunk.
Köszönet Neki!

Pásztor Csaba

Balatonlellén táborozott a Terézvárosi Gyülekezet gyermekiskolája

Csodálatos hetet töltött együtt a Terézvárosi Gyülekezet gyermekiskolája a balatonlellei üdülőben június 19–25. között. A tábort Paesai Teca, gyermekiskolánk vezetője szervezte, a lelki táplálékról pedig Zarka Péter és Kriszta gondoskodott. Gyülekezetünkben hosszú évek óta nem volt már nyári tábor a 3-18 évesek részére, tehát most hiánypótló alkalmunk volt. A gyermekiskolánk elnyerte az unió anyagi támogatását egy pályázaton, és ebből erre a célra is fordítottunk, amit ezúton is köszönünk!

Rendkívül hálásak lehetünk a jó Istennek azért, hogy végig ragyogó időnk volt, így élvezhettük a tópart adta lehetőségeket, valamint a betegségetől és balesektől is megóvott minket az Úr – néhány kagylóvágást leszámítva.

A kis csapat 21 gyermekből és 7 felnőttből állt a lelkesházaspárral együtt. Érdekes, hogy az óvodás korosztályt csak lányok, míg az iskolásokat két lány kivételével csak fiúk alkották.

A tábor igei magját Jézus csodatételei alkották: ezt dolgoztuk fel a reggeli és esti

áhitatokon. Különleges volt, hogy lelkészeink a gyermekek nyelvén szólva adták elő a történeteket, vidáman és interaktívan, a gyerekek pedig közben eljátszották, odaillő hangokkal aláfestették, elmutogatták a hallottakat! Sokkal jobban megmaradt így bennük. Az áhitatok kezdésekor és végén énekeket is tanultunk.

Naponta több nagyszerű órát töltöttünk a Balcsiban, pancsoltunk, úsztunk, versenyeztünk, ugráltunk a stégről, vízbicikliztünk, labdázunk... A parton még egy homokozó is szolgált a kicsik örömeire. A nagy izgalommal várt lángosevő versenyt is a vízben rendeztük meg. A srácok az üdülő árnyas fái között sokat szaladgáltak, fociztak, pingpongoztak, sakkoztak, a kicsik pedig a játszótérre rohamozták meg nagy lelkesedéssel.

Ebéd után társasozhattak, illetve kézműveskedhettek a gyerekek, volt kavicsfestés, cserépdíszítés szalvétával, pókháló szövés fonalból, gipszöntés és festés, könyvjelző készítés, repülő készítése csipeszekből... szebbnél szebb alkotások születtek!

Öröm volt, hogy együtt ünnepelethtük Péter és Kriszta házassági évfordulóját egy torta elfogyasztásával kísérve! Ők is sokat játszottak, beszélgettek, fürödtek a gyermekekkel.

A szombati nap volt a tábor fénypontja. Több szülő is leutazott, hogy meglátogassa csemetéjét. A délelőtti istentiszteleten a gyermekek két énekkel is szolgáltak az Úrnak, a hallgatóság nagy örömeire. Az ötéves Rebeka a szeretetről mondott egy hosszú verset. Ezután a kenyérszaporítás

történetét dolgoztuk fel a lelkészeinkkel, majd el is játszottuk. Persze a srácok legjobban az esti tábortüzet várták, de ki is vették részüket a rözsegyűjtésből. A parton raktunk tüzet, amit mindannyian körbe ültünk, és ima, éneklés kíséretében gyönyörködtünk benne, hálás szívvel a Teremtő iránt.

Az egyik gyermek elárulta, hogy ez volt élete legjobb tábora. Köszönet illeti Tecát, aki valóban remekül megtervezte és levezette az egész hetet, illetve mindazokat, akik valamilyen formában közreműködtek abban, hogy a gyermekek ilyen jól érezték magukat. Miközben a természetben tanultak Jézusról, valóságos közösséggé formálódott a kis csapat. Az Úr a dicsőség az elvett áldásokért!

Dr. Boros-Kovács Szilvia

Napközi tábor Tiszaburán

Július 17. és 21. között napközi gyermektábor volt Tiszaburán Zámbo Zoltán lelki vezetésével, valamint a helyi testvérek aktív részvételével és közreműködésével. Ötven gyermeknek volt lehetősége a programban részt venni a nyertes ASI pályázatunk és a Szolnoki Gyülekezet révén.

A bibliai foglalkozások mellett volt lehetőség a kézműveskedésre, játékra, és valamennyi résztvevő kapott meleg ebédet is, ami ott egyébként nem természetes és magától értetődő.

Nagyon sok szép tapasztalattal gazdagodtak a résztvevők, jövőre is szeretnénk megszervezni ezt a tábort. Addig is rendszeresen folynak szerdánként a gyermekfoglalkozások, most már általában korcsoportok szerinti bontásban. Kérjük, hogy imáitokkal is támogassátok ezt a szolgálatot ebben a nehéz közegben!

óbbk

Egészségexpó Siófokon

Nagy örömmel és izgalommal kezdtük az év elején szervezni az Egészségexpó Siófokon.

Több éve kísérjük figyelemmel az országban, a városokban és településeken megrendezett egészségnapokat. Régi vágyunk volt, hogy Siófokon is legyen ilyen alkalom, noha kevesen vagyunk. Így fogtunk össze a Nágocsi Gyülekezettel az esemény megrendezésére. Kértük a jó Isten vezetését, hogy adjon segítséget és bölcsességet. A segítség hamar érkezett is, és bővebben, mint reméltük volna. Már a hely lefoglalásakor felhívta a figyelmünket a Művelődési Ház igazgatója, hogy a Vöröskereszt Siófoki Szervezete hasonló eseményt szervez a Véradás Napja alkalmából. Így adott volt, hogy felkeressük a Vöröskereszt helyi vezetőjét, aki örömmel fogadta ötletünket, sőt kezdeményezésünkhöz a városban több civil szervezettel is csatlakozott.

A Nágocsi Gyülekezet sok kreatív foglalkozással készült. Létrehozták a „8

doktor rendelője”-t, játékosan tanítva a betérő gyerekeket az egészséges életre. Felnőtteknek volt szűrés, tanácsadás, beszélgetés a 8 alapelv elsajátításához, és életmentési gyakorlatok bemutatása, valamint receptek megosztása. Közben, aki szeretett volna vért adni, adhatott. Akár pihenni is lehetett, mert egy kanapét is kihelyeztünk, hogy a testi-lelki fáradtak kissé felüdülhessenek, miközben lelkészünkkel elbeszélgettek. Viszont mozgásra is volt lehetőség a torna percek alkalmával. Sok könyvet és szórólapot is kiosztottunk az érdeklődők között, többek között egy bemutatkozó lapot a Siófoki Gyülekezetről, ahová minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk. Kezdők és haladók, kicsik

és nagyok egyaránt találhattak kedvükre való programot.

Végig kellemes időben, eső és tűző nap nélkül zajlott az Egészségexpó, amelyet mintegy 200 ember tekintett meg, vagy vett részt rajta. Hálásak vagyunk a város vezetőinek segítségéért. Istennek a sok jó beszélgetésért, és hogy ez a programunk előkészíthette a Könyv- evangélista Táborát is, amelynek célpontja Siófok városa volt, és a helye az a Fő tér, ahol az Egészségexpó is zajlott.

Programunkról videofelvétel is készült, amelyet az Adventvideo.hu oldalon kedves testvéreink megtekinthetnek.

*Bohárné Kovács Zsuzsa
Kissné Benkő Tiinde*

Egészségexpó Keszthelyen

Ebben az évben 10 éves lett a Keszthelyi Kilométerek elnevezésű kétnapos program Keszthelyen. És ez volt az első év, hogy a Hévízi Gyülekezet tagjai vállalták, hogy mind a két nap részt vesznek rajta.

Szombat reggel felállítottuk a sátrat gyümölcsökkel, tiszta vízzel, és nagy lelkesedéssel vártuk az embereket. Egészségügyi méréseket végeztünk, szórányagokkal és jó tanácsokkal láttuk el a hozzánk betérőket. Volt, aki csak a vérnyomását szerette volna tudni, de volt, aki egy jó beszélgetésre vágyott. Régi ismerősökkel találkoztunk, de új ismerősökre is szert tettünk. Sok futó vett

részt a különböző távokon meghirdetett versenyen, az első nap sok gyermek is, akik szívesen álltak meg nálunk egy kis gyümölcserért vagy azért, hogy kipróbálják a kihelyezett sportmasináinkat, amíg a szülőkkel beszélgettünk.

Fogytak a kihelyezett ingyenes könyvek is. Fáradszorgosak voltunk a meleg, a zaj és a tömeg ellenére is. Mindezt annak tulajdonítottuk, hogy a nap elején imában kértünk Istenünket, legyen velünk ebben a szolgálatban és Őbenne legyen erőnk

egész napon át. Imánk meghallgatásra talált. Bízunk benne, hogy a beszélgetések során elvetett mag, majd „kikel”, és gyülekezetünkben találkozhatunk azokkal az emberekkel, akiket ezen a programon megszólítottunk. P. T.

Lelkészváltás Hévízen

Több évnyi szolgálat után ez év nyarán Kis István lelkészt Zala megyéből áthelyezték Bajára. A lelki vezetőnkől nehéz szívvel búcsúztunk, hiszen családjával együtt része volt a gyülekezet mindennapjainak. Nem csupán hivatalos találkozásaink voltak; kirándultunk, nagyokat beszélgettünk, táboroztunk is. Gyermekai az szemünk

előtt nőttek, saját gyermekeink barátaivá váltak. Egy szép verses, zenés programmal búcsúztattuk őket, abban a reményben, hogy találkozunk még.

Ezzel együtt tele voltunk izgalommal is az új lelkész érkezése miatt. A hosszú idő alatt, míg Kis Istvánnal dolgoztunk együtt, megszoktuk munkastílusát, megismertük és elfogadtuk személyiségét, de a változás mindig izgalmas és egy kissé félelmetes is.

Szeptember 2-án Nagykanizsán a három zalai gyülekezet együtt várta az új pásztor érkezését és hivatalos beiktatását. Néhány szerencsés már találkozhatott vele korábban, de a tagság többsége most láthatta először Frennd Lászlót és családját. Stramszki István az egyházterület kincs-

tárnoka mutatta be hivatalosan az egybegyűlteknél. A gyülekezetek egy szép szolgálatcsokorral fogadták őket, az ajándék és a köszöntés utáni közös ebéd pedig remek alkalom volt, hogy megszólítsuk őket. Alig várjuk a közös munkát, hisz az összhang már most megvan közöttünk. A jó Isten áldását kívánjuk a szolgálatára!

P. T.

Új tanév, új résztvevők

A Szolnoki Gyülekezet életébe több változást hozott a nyár. Miközben a testvérek és fiatalok egy része Bózsván és egyéb helyeken táborozott és nyaralt, az egyházterületnél döntés született a körzetbe érkező lelkész személyéről. Az ideiglenes megbízást kapó id. Csókási Pál helyét szeptember 1-jétől Soós Róbert vette át. Feleségével és három gyermekével együtt néhány hét alatt lebonnyoltották a költözést Mátészalkáról Rákóczi falvára. Szeptember 2-án már a gyülekezetünkben fogadhattuk őket. Röviden elmesélték, eddigi életükben hogyan hordozta őket Isten, és milyen tapasztalatokra tettek szert vele, majd az Igéből is nagyon fontos üzenetet kaphattunk.

A „Civil kavalkád” rendezvényen ismét képviseltette magát az Ellen Gould White

Életreform klub, hirdette a szeptemberben újrainduló alkalmakat. 12-én meg is tartottuk a nyári élménybeszámolót az életmód- és túratáborokról, valamint bemutakozott a két legújabb előadó, lelkészünk, Robi és felesége, Andi. Mindketten Amerikában végzett életmód-tanácsadók, akik határon innen és túl már számos egészséges életmóddal kapcsolatos tevékenységben részt vettek. Képes beszámolójuk segítségével bele is pillanthatunk: előadás-sorozatok, expók, életmódtáborok, életmódközpontok és vegán éttermek fémjelzik ezt az utat. Bízunk benne, hogy közösen is tudjuk majd kamatoztatni talentumaikat és tapasztalataikat ebben a szolgálatban.

Szeptember 9-én rendhagyó délutáni órát tartottunk. Miközben presbiterünk az

Igéből próbálta megfogalmazni, mi a gyülekezetünk küldetése, minden résztvevő leírhatott két olyan dolgot, amit ő beleírna a küldetésnyilatkozatunkba. Az istentisztelet lezárása után pedig következett a „műhelymunka”, amikor összegeztük a beérkezett javaslatokat, majd próbáltunk gyakorlati megoldást is találni egy-egy problémásabb kérdés megoldására. Az esti ifjúságin tovább boncolgattuk a témát a pizza mellett, s bár kényes témák is felmerültek, hisszük, hogy ez az alkalom is segít abban, hogy igazi gyülekezeti közösséggé érzünk, és krisztusi egységben, egymást szeretetben elhordozva haladjunk együtt a Nagy Cél felé.

óbk

Városnap Albertirsán

Az albertirsai adventista közösség odafigyel városa jó fizikai erőnlétére. Szeptember 9-én, az albertirsai városnapon immáron hagyományosan kint van a gyülekezet java része, és azon fáradozunk, hogy fiataloktól idősekig, mindenki kellemes élményeket társítson az egyházunkhoz.

A gyerekek célba dobhattak, és ha összegyűjtöttek 30 pontot, könyvjelzőt, kifestőt, vagy más gyerekkönyvet választhattak. A felnőtteket 5 perc masszírozásra invitáltuk, és míg a test relaxált, addig

lelki témák is terítékre kerülhettek. Közben pedig informáltuk őket soron következő programjainkról, a Reformációs séta 2017. szeptember 24-i megrendezéséről, és az október 14-i A fegyvertelen katona című film vetítéséről.

A közösség mindezzel azt üzente, hogy küldetése a város testi-lelki jólétének szolgálata. Jövőre is ott a helyünk!

i_s

gyereahogyvagy!

A program kezdetétől fenn van ez a jelmondatunk a gyülekezet kerítésén.

Mintegy két éve éppen kiléptem az utcára, amikor arra jött egy fiatalasszony babahordozóval a vállán, melyből egy aranyos kis fejecske nézett ki, egy kb. 5 hónapos kis leányka. A fiatalasszony megkérdezte:

– Itt egy vallási intézmény, esetleg egy gyülekezet van?

– Igen – feleltem – itt egy gyülekezet van, péntek este és szombaton tartunk imaórát, istentiszteletet.

– A férjem keres egy ilyen helyet, eljöhete?

– Igen, természetesen eljöhete, de nagyon szívesen látjuk Önt is a kisbabával.

– Én még nem gondoltam jönni, de majd szólok a férjemnek – mondta a fiatalasszony, és elköszönt.

Ezután szombaton megjelent egy fiatalember: Levente, és attól kezdve rendszeresen járt szombatonként, sőt gyakran péntek este is. Később Anikó is követte, együtt jöttek a kicsi Bertussal.

Levente így fogalmazta meg jövetelelnek célját: szeretném jobban megismerni Istent. Ezért elkezdte tanulmányozni a Bibliát, sok-sok kérdése volt, melyekre megnyugtató válaszokat kapott. Felesége Anikó szintén bekapcsolódott, együtt haladtak a megismerés útján, és egyre bizonyosabbá vált számukra, hogy itt a helyük, ebben a nem túl nagy, családiás hangulatú, szeretetteljes közösségben.

Amikor pénteken meghallgatta őket a gyülekezet bizottsága, Anikó szinte ugyanígy mondta el első találkozásunk történetét. Első látásra megragadta a figyelmét a **gyereahogyvagy!** tábla, és miu-

tán meggyőződött róla, hogy valóban így is gondoljuk, ahogy írva van, és nem kell semmiféle előzetes teljesítményt felmutatni, bizalommal és megnyugodva jöttek hétről hétre. Megnyugodtak Isten szeretetében, akit egyre jobban megismertek és megtapasztalták az Ő gondviselését, jószágát és úgy gondolták, hogy életük további részében vele együtt szeretnének járni.

Ezt a szándékukat pecsételték meg keresztésükkel másnap, június 3-án, melyre a Práter utcai gyülekezetben került sor. Dr. Szabó János hirdette Isten Igéjét, és a bemerítés szolgálatát is ő végezte, majd délután Fenyvesi Péter Pál szólt Isten üzenetét.

Nagyon szép és felemelő alkalom volt, összesen hat fiatal kötött szövetséget az Úrral: ketten Pesterzsébetről, egy fő Csepelről és hárman a Práter utcai gyülekezetből.

Isten áldja meg további életüket és gazdagítsa a gyülekezeteket hasonlóan elkötelezett és az Úrhoz ragaszkodó fiatalokkal!

A hívás ma is szól minden ere járónak: **gyereahogyvagy!** Bízunk benne, hogy még többen is meghallják a hívást, és jönnek.

K. I.

Nyári missziós koncertek

A Zemplén-hegyközi térség KerSongs adventista együttese ezen a nyáron több missziós meghívást is kapott, amelyeknek örömmel tettünk eleget.

Egyházunk szlovák területe missziótáborát tartott július 12-én Sátoraljaújhegyen, amelyre meghívást kaptunk a szombat délelőtti istentisztelet keretein belül. E bemutatkozás lényege a határon túli gyülekezetek megismerése volt, de elsősorban egy újabb lépés megtétele a kassai gyülekezettel kialakított kapcsolatunkban. Köszönet érte Oliver Popovics lelkésznek,

valamint Bogumil Kern (egyházterületi elnök) és Márföldi Dániel (egyházterületi titkár) testvéreknek.

Az Abaújvári Református Egyházközösség szervezésében került megrendezésre egy roma konferencia augusztus 17-én, amelynek záró alkalmára együttesünket is meghívták, biztosítva részünkre egy másfél órás koncert lehetőségét, az alkalomhoz illő igehirdetéssel egybekötve.

A Hejcei Református Egyházközösség is követte az abaújvári példát augusztus 19-én. Ott a falunap keretein belül kaptunk egy egyórás lehetőséget a zenélésre és az igehirdetésre.

Mindhárom helyszínen telt házas hallgatóság mellett színvonalas, modern és kreatív ötletekkel átszótt zenei produkciót hallhattak a résztvevők. A zenei program-

ba illesztve alkalmanként 2-3-szor öt-ötperces igehirdetést tartott a zenekar lelkesze, Kormos Erik, illetve mutatta be egyházunk tevékenységét, hitének lényegét.

Dicsőség és hála az Úrnak e lehetőségeikért!

-s -k

Főzősuli Újpesten

Vegetáriánus FŐZŐSULIT tartott az Újpesti Gyülekezet „Egészség, de hogyan?!” címmel május 17-től kezdődően, négy alkalommal. Megtanulhattuk a gyakorlatból, hogy minként főzzünk finom és egészséges ételeket kevés pénzből. Az előadások alatt hat-nyolc vegetáriánus étel készült el az egy óra alatt, és a vendégeink a végén a kérdések megválaszolása közben az elkészült ételleket közösen fogyaszthatták el.

Megtanulhattuk, miért fontos felismerni, hogy változtatnunk szükséges. Választ kaphattunk arra, hogyan táplálkozunk egészségesen, hogy megőrizzük az optimális testsúlyunkat, és milyen napi rutinra van szükségünk az eredményes életért.

Az Újpesti Polgár Centrum Kamaraterme volt a helyszín, ahol az Újpesti

Gyülekezet tagjai fogadták a vendégeket Cserbik Jánossal, a gyülekezet lelkészével, a sorozat házigazdájával. Hetvennyolcvan érdeklődő vett részt az alkalmon. Az főzősuli előadója Csengei Károly élelmiszeripari üzem-mérnök volt, akit Frisala Anita és Marosán Réka segített az ételek elkészítésében.

Platon szerint: „Az egészségre ügyelni az élet legnagyobb nehézsége.” A mai kor embere számára elengedhetetlen, hogy megtanulja, mi az egészséges életmód, hiszen egészség nélkül nincs minőségi élet. Az egészségtelen szokásoktól természetesen sohasem könnyű megszabadulni. A főzősulit megtanulhattuk, hogy miként helyettesíthetjük az egyes összetevőket a hosszú távú egészség érdekében. Chia magos fűszeres krémsajt, wokban készült zöldséges tofurántotta tésztával, édes bundás kenyér, nyers vegán pisztáciás energiagolyók, paradicsomos babetokány, banános eper smoothie és még sok más finomság készült vendégeink örömeire.

A Reménység Médiaközpont videofelvételt készített minden alkalomról, így hamarosan igényelhető lesz majd a sorozatról készült DVD. Az Éden Völgye Életmódközpont Facebook oldalán (<https://www.facebook.com/EdenVolgye/>) található képek és receptek.

Csengei Károly

Pünkösdi Jávorkúton

Pünkösdi vasárnapját Jávorkúton töltöttük, ragyogó napsütésben, friss levegőn. Jávorkút a Bükkben található, Miskolc központjától kb. 20 km-re. Közösségépítő együttlétre került sor hat gyülekezet (Miskolc A, B és Szirma, Izsófalva, Kazincbarcika, Ózd) érdeklődő résztvevőivel.

Néhány fiatal már az éjszakát is kint töltötte sátorban, hogy biztosan jó helyünk legyen a tisztáson.

Amíg a finom ebéd készült, a gyermekek és fiatalok csapatot alkotva akadályversenyen vettek részt. Ezen a versenyen

az egészséges élet 8 alapelve játékos formában került terítékre. Örültünk, hogy sok ismeretük van az egészséges élet általunk képviselt elveiről. Tervezzük, hogy ezt követően iskolákat megszólítva ún. „Egészség tanórákat” szervezünk, ahol a gyerekek megismerhetik ezeket az alapelveket.

Amíg a verseny tartott, a felnőttek is csoportja a főzés körül szorgoskodott, mások beszélgetéssel, pihenéssel élvezték a nyugalmat, csendet, békességet.

A finom ebéd mindenkit „levett a lábáról”, kivéve azt a kb. 20 gyermeket és fiatalt, akik sorversenyt rendeztek, felidézve a Fürkész táborok hangulatát. Mi felnőttek, a beszélgetésen kívül Bálint György testvérünk gitárkíséretével énekelünk. Sokan fényképeztek közben, megörökítve sok szép pillanatot. Volt még focizás, túrázás is, kinek mihez volt kedve.

Lelkileg feltöltődve, élményekkel megrakodva tértünk haza, szép emlékként őrizve azt a békességet, nyugalmat, amit átélünk ezen a gyönyörű napon!

Lukács Miklósné Klára

Gyülekezeti kirándulás Szarvason

2017. június 18-án gyülekezetünk Szarvasra látogatott. A kirándulás napján

8-kor találkoztunk Szolnokon, ahonnan egy 50 fős, teli busszal indultunk tovább.

A szarvasi arborétumot Csókási Pali bácsi vezetésével együtt jártuk körbe, megtekintve a különlegesebbnél különlegesebb növényeket, majd a Mini Magyarország makettparkot. A szép napsütéses idő lehetővé tette, hogy a szabadban piknikezzünk, valamint a gyerekek is kimozhatták magukat a nagy füves területe-

ken. A kirándulás csúcspontja egy közös hajókázás volt a Holt-Körösön, ahol a kisebbek kipróbálhatták a hajó vezetését mint kis kapitányok, ráadásul még Pali bácsit is láthattuk igazi kormányosként. Este sok boldog pillanattal és testvéri beszélgetéssel gazdagodva tértünk haza.

Köszönettel tartozunk a gyülekezet vezetésének a támogatásért és a szervezésért, elsősorban pedig a mi mennyei Atyánknak szól a hálánk, aki ismét megáldott minket ezzel a nappal, hogy még közelebb kerülhessünk ezáltal is egymáshoz és Óhozzá.

L. V.

Szlovéniában jártunk

A mi kis Hévízi Gyülekezetünk nagyon szereti a közös együttléteket, ezért kirándulásokat, közösségi napokat szervezünk. Szeptember 10-én is egy ilyen jó hangulatú csapatépítő túrán vettünk részt. Úti célunk Szlovénia, az Orchidea park volt.

A 4 hektáros üvegházban – amelyet geotermikus energiával saját termálkútjukból fűtenek – 160 féle Phalaenopsis orchideát termesztene, trópusi körülményeket biztosítva számukra. Mindenkit elvárásoltak a csodálatos orchideák, eg-

zotikus növények, a szépséges környezet. Dobronak, ahol ez a csoda megtalálható, egy kicsi, még ma is főleg magyarok lakta falu a szlovén határ túloldalán. Itt található Közép-Európa egyetlen orchideafarmja, és a falu határában terül el a gyógyító energiákkal rendelkező erdő a

Bakonaki-tó körül. Persze, aki nem hisz ezekben az energiákban, az is élvezheti a táj szépségét, a friss levegőt és a jóízű forrásvizet. Mindenképpen ajánlom azoknak, aki szívesen kirándulnak, túráznak, hiszen a saját tempójukban, a maguk által választott útvonalon járhatják végig az erdőt. Ellátogattunk a közeli Lendvára is, ahol körülnéztünk a belvárosban és felmentünk a középkori várba is.

Nagy szükségünk van ebben a rohanó világban arra, hogy egy kicsit megálljunk, körülnézzünk és megpihenjünk. És persze arra is, hogy értékes időt töltsünk egymással. Hálás vagyok Istennek ezekért a hétköznapi, mégis különleges csodáért!

P. T.

Búcsúzunk...

Erdélyi László
1927–2017

Erdélyi László 1927. október 15-én született Debrecenben, mélyen hívő családban és adventista gyülekezetben nőtt fel.

A II. világháború idején behívták katonának, és a németországi területekre kellett elgyalogolniuk, ahol azonban mindvégig teljesedett életében az íge: „*Elesnek melled ezren, és jobb kezed felől tízezen; és hozzád nem is közelít*” (Zsolt 91:7).

1945 februárjában a Badeni tó közelében egy amerikai támadás közepette kapta az első tapasztalatot, amely elindította benne azt a folyamatot, aminek következtében az evangélium szolgája lett.

A 66 évig tartó egyházi szolgálata Nyíregyházán kezdődött. 1946 tavaszán hazaérkezett a frontról, június 29-én keresztelkedett meg a bujtosi szabadstrandon, és lett az Adventista Egyház tagja. Tervét, hogy orvosi egyetemre menjen, a családot különösen sújtó szegénység, valamint akkori bizonyossága miatt, hogy az Úr öt éven belül eljön, feladta, és 1946. december 6-án mint könyvevangélista, egyházi szolgálatba lépett. Első igeszolgálatára Gergely testvér szólította fel Szamosszegen, aki kinyitotta a gyülekezet kapuját és rámutatott:

„Holnap délelőtt te fogsz prédikálni.” És az egyenes, hívő lelkű paraszt ember parancsa elől nem lehetett elmenekülni.

Könyvevangélistaként az egész országot bejárta munkatársaival, majd 1949 nyarán Budapestre helyezték, amikor Berghauer Imre testvér felkérte a Központi Egyházterületen könyvevangélista vezetőnek. A lelkész-gyakornoki szolgálatot 1950-ben Miskolcon kezdte id. Szigeti Jenő testvér mellett, majd 1955 decemberében Szegeden szentelték fel a lelkészi szolgálatra.

1965-ben meghívták az Egyháztanácsba, amelynek 29 évig volt tagja. Egyházi vezető beosztásából 11 évet uniótitkárként, öt évet kiadóigazgatóként, a többi osztálytitkárként töltötte.

A Friedensau Adventista Lelkészképző Szemináriumot saját költségén végezte el, ahol tanulmányai alapján készítette el az „Egyetemes Adventtörténet” című munkáját, melyet később a SZET Lelkészképző Iskolán több évig tanított. Ekkor sajátította el német nyelvtudását is.

1981-ben komoly könyvevangélista és irodalmi munkássága miatt arra kérték, hogy szerezzen újságírói diplomát. Innentől kezdve a Magyar Újságírók Szövetségének is tagja lett.

1952. március 10-én házasságot kötött Kelemen Ilonával. Idős Szigeti Jenő és Kiss János testvérek mondtak le Miskolcon lakásuk egy-egy szobájáról, és az így kialakított kis lakásban indult el 65 évig tartó közös életük és szolgálatuk. Ahogy Laci bácsi egyik versében megfogalmazta: „...megtanított sorsunkkal elégedetten élni a szegénység és küldetésűdat, mint két jó erős szövetséges társ.”

1953-ban született első gyermekük, Klára Georgina, 1956-ban László, 1957-ben Ágnes. Felesége, Ilonka betegségei miatt és a lelkészi szolgálat terhei mellett a gyermekek már korán megtanultak önállóan gondoskodni magukról. A lelkész család lakott Miskolcon, Szentesen, Szegeden,

Tiszafüreden, Szolnokon, Békéscsabán. Ezekben az években a szolgálati és családi nehézségek mellett még az Állami Egyházügyi Hivatal zaklatásai is nehezítették életét.

1971 őszén helyezték Budapestre, és felkérést kapott az egyház folyóiratai, valamint a Szombatiskolai tanulmányok szerkesztésére és terjesztésére. Mindét feladat mozgásterét az akkori politikai helyzet miatt nagyon szűkre szabott volt, és minden kiadványt cenzúráztatni kellett. Ezért volt különös jelentősége az 1985-1986-ban 10 ezer példányban készült Ellen White: *A nagy küzdelem* című könyv kiadásának, amelyre az engedélyt Ted Wilson testvér édesapjával együtt szerezték meg az államtól. Ezekben az években 180 ezer példány készült, a White-könyvek sorozat és a kortárs szerzők műveiből a KNER Nyomdával együttműködésben.

Az unió titkári szolgálata mellett az Irodalmi Osztály munkájára irányult ideje nagy része. Szinte „örökségemmé” vált – monda Laci bácsi – amitől már nem lehetett elválni. Ezért 1989-ben, 62 éves korában kapott megbízatást a kiadói munka újabb megszervezésére és az Advent Kiadó épületének felépítésére. Ezután annak vezetője lett, és a könyvkiadás minden évben jelentős forgalmat teljesített és biztonságos anyagi háttérrel működött.

Huszzonegy évig volt a *Lelkésztájékoztató* című egyházi lap szerkesztője.

1987-ben az Állami Egyházügyi Hivatal a Munka Érdemrend ezüst fokozatát adományozta részére, a kiadói munkában végzett eredményes munkája elismeréséül, amit ő úgy tekintett, hogy ezzel is az egyházat és Isten ügyét érte megtiszteltetés.

Szinte nincs egyházunknak olyan tagja, aki ne ismerte volna őt személyesen vagy hallomásból. Tekintve, hogy egyházunk magyarországi története 116 éves, melyből Erdélyi László testvér 66 évet szolgált, mondhatjuk, hogy meghatározó személyisége volt közösségünknek.

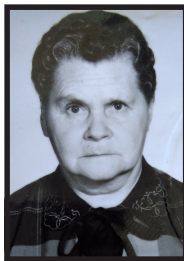
1989-ben 62 éves korában nyugdíjba ment, de többszöri reaktiválás után, Isten kegyelméből még 15 évig aktív szolgálatot látott el. 85. évét betöltve mondta el utolsó igeszolgálatát 2013-ban a Terézvárosi Gyülekezetben azon az ünnepélyes istentiszteleten, melyen a gyülekezet, volt munkatársai, egyházközi barátai és népes családja fejezhette ki megbecsülését hűségese szolgálatáért.

Erdélyi László, Laci bácsi szavai zárják e visszaemlékezést: „Nincs és nem is volt más utam az életben, csak az egyház...”

Utolsó földi útjára szeptember 8-án kísértük a Farkasréti Temetőben, ahol Szilvási András és Tokics Imre szólt a reménység áldott üzenetét. Búcsúzott tőle hűségese társa, felesége Ilonka, testvére: Anna és családja; valamint népes családja: gyermekei Klára, László és Ágnes és családjaik, unokái, dédunokái és közeli rokonsága; továbbá hittestvérei, barátai és ismerősei, akik szerették.

Példaadó élete és elkötelezett szolgálata éljen tovább szívünkben!

iff. E. L.

Menyhért Imréné
sz.: Bányai Erzsébet
1924–2017

Testvérnőnk 1924. június 24. napján született Telkibányán. Édesapját korán elveszítette, Édesanyjának és neki nem volt könnyű élete a kezdetekben.

Fiatalkorától sokat dolgozott a háztartásban és a mezőgazdaságban, hisz abban az időben ez volt a megélhetésük. Mindig komolyan vette kötelességeit. 1947. november 3. napján a református egyházban házasságot kötött Menyhért Imrével. Jó Atyánk egy leánygyermekkel áldotta meg őket. Helybeli adventista testvérekkel jó kapcsolatuk volt, eljártak imaórákra, evangelizációs előadásokra. Így hitükben megerősödve 1990. április hónapban férjével együtt megkeresztelkedtek Budapesten a Zugligeti Gyülekezetben. Czinkota András testvér készítette őket a szent keresztségre, az aláírást pedig Sonnleitner Károly testvér végezte. Így lettek a Keresztény Advent Közösség tagjaivá. Mindketten elvhűen és szilárdan ragaszkodtak a megismert igazsághoz.

2007. október hónapban a férje az Úrban megpihent; 60 évet éltek, boldog házasságban. Ahogy visszaemlékszem, az első szeretettől indítva a megismert igazságot igyekezett megosztani családjában, rokonságában, akivel csak kapcsolatba került.

Míg csak ereje engedte, hálás volt a szolgálat lehetőségéért. Szombatonként költeménnyel és jó tanáccsal szolgált, mindig közelinek látta Jézus visszajövetelét.

Mindig nagyon boldog volt, ha otthonában meglátogattuk, nagy érdeklődéssel figyelte, hogy a gyülekezet tábea konyhájának mire van szüksége, és nagy szeretettel pótolta a hiányzó eszközöket.

Gyülekezetünk és egyházunk sorsa mélyen érintette szívét, 2015 augusztusában csatlakozott a Hetednap Adventista Egyházhoz. Egyetlen vágya volt, hogy megérje leánya keresztségét. A jó Isten kegyelméből teljesült a vágya 2016 augusztusában szövetséget kötött az Úrral.

Az utolsó években a gyengesége az otthonhoz kötötte, leánya és unokái hűségesen gondozták, ápolták. Az utolsó úrvacsorára nagyon készült, mint mindig, mindent megszervezett maga körül, sajnos nem érthette meg, 2017. április 6-án este, 22 órakor pihent meg földi életétől Isten akaratából.

A vigasztalás igéit Majoros Zoltán és Molnár Miklós testvérek hirdették Pál apostol szavai alapján: „*Valóban nagy nyereség az Istenfélelem, megelégedéssel*” (1Tim 6:6).

Emlékét szeretettel megőrizzük, a feltámadás reményében.

M. M.

Görög Zoltán
1947–2017

Görög Zoltán 1947. június 22-én született a Bács-Kiskun megyei Jászszentlászlón. Szülei dolgos, hithű katolikus emberek voltak. Ketten voltak testvérek Ernővel. A család a Móricgát községhez tartozó tanyavilágban lakott. Ugyanitt élt egy Kolláth Mihály nevű adventista cipészmeister. A találkozások alkalmával sokat beszélt a Görög családnak az evangéliumról. A szülők 1954-ben, míg Zoltán 1970-ben keresztelkedett meg.

Eleinte a közeli Bangó-tanyára jártak házi istentiszteletre, majd 1970-től a Kis-

kunfőlegyházi Gyülekezetbe. 1976-ban kötött házasságot Gazsi Mártával. Két fiuk született Roland és Péter, akiket rajongásig szeretett. Házasságkötése után haláláig a Csongrádi Gyülekezet hűségese tagja volt. Számos gyülekezeti építkezést, karitatív szervezetet segített önkéntes munkával és anyagilag is. Különösen támogatta a fiatalokat tanulmányaikban.

Kitűnő tanuló volt és már gyermekként is a növényvilág érdekelte, ennek ellenére szülei lakatosipari tanulóknak adták. Elhátározta, hogy tovább tanul, mert érezte, hogy többre képes. A mezőgazdaság iránti elkötelezettsége és tudásvágya arra ösztönözte, hogy kertész üzemmérnöki, majd növényvédelmi és a tápanyag-gazdálkodási szaküzemmérnöki diplomákat is megszeresse. Ebben a legtöbbet felesége, Márti segítette.

Hittestvérei, barátai és munkatársai nemcsak jószívűségéért, segítőkészségéért szerették, hanem kiváló humoráért és magával ragadó közvetlen stílusáért is.

Élete utolsó napjáig dolgozott. Nem ment nyugdíjba, habár megtehetette volna, de el sem tudta képzelni magát nyugdíjasként. Utolsó munkahelyén Mórahalmon 1600 mezőgazdasági termelő szaktanácsadója volt, emellett előadásokat tartott, oktatott, több szakmai újság önálló rovatvezetője volt. Kimagasló szakmai tudását számtalan külföldi utazással, kitüntetéssel ismerték el, megkapta a legmagasabb szakmai elismerést a Kiváló Növényorvos kitüntetést is. A legnagyobb elismerés mégis az volt számára, amikor látta azok örömét, akiknek segíteni tudott szaktanácsaival.

Rövid kórházi tartózkodás közben váratlanul halt meg. Pál apostol szavaival elmondhatta, hogy: „*Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam...*”

2017. július 23-án nagyon sokan kísérték utolsó útjára. Dr. Mihalec Gábor lelkész búcsúztató szavai, igehirdetése, mindenkit mélyen megérintett. A sírnál Murányi József lelkész a feltámadás reménységével vigasztalta a gyászolókat.

Most elbúcsúztunk egy időre, de várjuk a boldog feltámadást!

G. Cs.

